

Hvordan er det så, vi sikrer det? Fru Anne Baastrup brugte metroen som eksempel. Lad mig prøve at tage et andet eksempel, som Folketinget har under behandling i øjeblikket, nemlig lov om Københavns Havn A/S. Af det lovforslag, som Folketinget behandler nu, fremgår det, at både lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Ombudsmanden og de lovgivninger, som har betydning for offentlighedens adgang til indsigt osv., er gældende for den pågældende lovgivning, altså forvaltningsloven, lov om offentlighed i forvaltningen og ombudsmandsinstitutionens kompetence.

Det er et eksempel på, at man fra lovgivningsmagtens side og fra regeringens side i sit udspil til en konkret lov har lagt frem, at sådan skulle det være.

Så dér, hvor det ikke er, hvad er det så, der gælder her? Der gælder jo allerede det – igennem den lovgivning, der er lavet om aktindsigt i miljøoplysninger, og for så vidt, hvad angår det eksempel, som fru Anne Baastrup trak frem, nemlig metroen – at her er der jo aktindsigtsadgang, selv om det er overladt til en selskabsdannelse at stå for metrobyggeriet. Det drejer sig om miljøoplysninger, og det er endda oplysninger, der nu udvides i kraft af, at miljø- og energiministeren har fremsat lovforslag om inkorporering af den såkaldte Århuskonvention i dansk ret.

For det andet: Hvad så med hensyn til regnskab og økonomi og ejerforhold? Er der også aktindsigtsadgang til det? Ja, det er der med baggrund i den lovgivning, som Folketinget lavede, nemlig ændringer i årsregnskabsloven i 1996. Her er der aktindsigtsadgang til regnskabsaflæggelser og til ejerforhold m.v.

Så til fru Anne Baastrup vil jeg sige: Vi tager stilling fra sag til sag. Det er også det, hr. Klaus Hækkerup nogle gange har sagt. Vi skal altså se den lov. Hvad er det, den lov skal omhandle? Er der et berettiget grundlag for, at der kan være forretningsmæssige, videnskabelige ting, der altså ikke skal være aktindsigtsadgang til, så kan vi beskytte det? Men vi tager altså stilling fra sag til sag, og dér har fru Anne Baastrup og SF jo også fri ret til at advokere for netop deres synspunkt i den konkrete sag, og så er det jo demokratiet, så er det Folketinget her, der ved almindeligt stemmeflertal kan vedtage en lov.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

SF er jo også med i Københavns Havn-forliget, så det er ikke så tilfældigt, at offentlighedsloven, forvaltningsloven og ombudsmandsloven er omfattet dér. Men det, jeg synes er interessant, er, at de enkelte sektorområder gang på gang beslutter sig for nogle ting, som de synes er det rigtige, og som alle, der er involveret i beslutningen, synes er det rigtige, for vi vælger så, i hvilket omfang offentligheden skal have indblik inden for den der grænse.

Problemet er bare, at når man træder et skridt tilbage og ser den samlede udvikling, ser konsekvenserne for den offentlige virksomhed, så ser man pludselig 15 års udvikling, og i hvilket omfang en lang række områder inden for den offentlige sektor nu er unddraget offentlighedens indsigt, fordi de er privatiseret osv. osv. Målet fra 1970 var en betydelig større grad af indsigt. Det er udviklingen, og jeg synes vi burde standse op somme tider og kigge på den.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt medgive fru Anne Baastrup, at der kan være behov for at stoppe op og se på udviklingen somme tider og vurdere, i hvilken retning det går. Det er jo også det, som regeringen gør, når den kommer med sit oplæg til forbedring af lov kvaliteten. Men jeg vil også godt sige, at med de love, der har fungeret så længe, er det vel ikke naturligt, at der foretages justeringer på baggrund af de erfaringer, man høster.

Lad mig bare som ét eksempel nævne den ændring, vi har vedtaget i den kommunale styrelseslov i 1995, hvor det blev fastslået, at interne arbejdsdokumenter ikke mister den interne karakter, når de videregives fra en kommune til tilsynsmyndigheden som led i en tilsynssag. Det er vel meget naturligt, at det, der er internt, ikke, fordi en tilsynsmyndighed skal begynde at se i det, bliver undergivet offentlighedslovene regler. Det er jo bare for at nævne et eksempel på, at det jo er justeringer på baggrund af de praktiske erfaringer i en række af de eksempler, som fru Anne Baastrup nævner her, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

At jeg tager ordet, er ikke for at være i konkurrence med fru Anne Baastrup om, hvem der har ansvaret for, at lov om Københavns Havn har